

زیبایی شناسی در معماری

(نمونه موردی « مبانی ادراک »)

مهدی عزتی^{1*}، همایون عباسی²

1- مهدی عزتی، دانشجوی کارشناسی ارشد معماری علوم تحقیقات - کرمانشاه (mehdiezzati@yahoo.com)

2- همایون عباسی، دانشجوی کارشناسی ارشد معماری علوم تحقیقات - زنجان (Humayun.abbasi58@gmail.com)

چکیده :

ما انسانها همیشه جهان و موجوداتش را با چشم زیبایی و زشتی نگاه میکنیم:

درخت بید زیباست، ستارگان آسمان بسیار زیبا هستند، فلان ماشین اصلاً قشنگ نیست، او چه چشمان زیبایی دارد،

نقاشی فوق العاده زیبایی بود و غیره... همه ما زیبایی را دوست داریم و میخواهیم به زیباترین نحو جلوه کنیم؛ به همین خاطر است که مثلاً لباس قشنگ می پوشیم و خود را آرایش میکنیم. دوست داریم خانه مان زیبا و دلنشین باشد. ماشین قشنگ می خریم و ده ها مورد نظیر این.

اساساً اگر دقت کنیم، متوجه میشویم که زندگی مان بر پایه زیبایی و زشتی است. همه ما همیشه، جذب زیبایی شده و از زشتی ها گریزان هستیم. بنابراین، زیبایی، نقشی اساسی در زندگی هر انسانی دارد.

به دلیل همین نقش و تاثیری که زیبایی بر تمام انسانها و در تمام جنبه های زندگی او دارد، فلسفه علاقمند است تا به بررسی آن پردازد.

بجز فلسفه، هیچ علم دیگری نمی تواند آن را بررسی کند، چرا که زیبایی چیزی نیست که بتوان آن را دید، در آزمایشگاه آزمایش کرد و یا فرمولی برای آن بدست آورد.

فلسفه در پی آن است که زیبایی و امر زیبا را خوب بشناسد و حقیقت و مشخصات آنرا تعیین کند و اگر ممکن شد،

اصول و قواعد زیبایی را در اختیار همگان قرار دهد.

این حوزه از فلسفه که به زیبایی و چیستی آن می پردازد، زیبایی شناسی نام دارد.